

S
2004
A
7428

משה שרתוק

ההעפלה - חיים
הטרור - מות

הוצאת מרכז מפלגת פועלי ארץ-ישראל
תל-אביב ניסן תש"ז

הספרייה הלאומית
S 0= 2004 A 7428

שרת, משה,
ההעפלה - חיים, הטרור

C.1

2386790-10

Z2G

000020 22890
048572 020000

השמוש בלח

צבירת הכוח והשימוש בו מעוררים בעיות חמורות. עלינו לתת דעתנו על גבולות הסעונים שמירה קפדנית. מתוך דאיה מקפת ורחוקה.

עובדת-יסוד אחת היא: מרכז הכוח הממשי היחיד של העם העברי הוא הישוב בארץ.

עובדה שניה: בכוח כלבר לא נכדיע את הכף. השאלה היא — הרושם המדיני שכוחנו עושה, ולא הכרעה בכוח ממש. הדוגלים בכוח כדרך המלך לגאולה שוכי-חיים, כי המסקנה הראשונה היא לשמור על הכוח ולא לתת לו להשבר. גילוי כוח המוביל להדיסתו — זהו מעשה התאבדות. אם נעלה על דרך של הכרעה „כמותית“ — הרינו הולכים לקראת אבדון. יתרון

כוחנו הוא בגילוי יצר החיים העשוי
לבלי חת ולא ביצר שפיכת דמים.

טרור

צאו וראו מה בין העפלה לטרור:
ההעפלה היא מלחמת החיים —
טרור הדמים הוא מלחמת מוות!
ההעפלה כובשת לבבות, מביישת את
העומדים בדרכה, יוצרת לחץ מוסרי
עצום.

טרור הדמים מקומם ומשמש צידוק
לכל אמצעי דיכוי המכוון לשבירת רוח
הישוב. הוא משחרר מכל אהרה ותמיכה.
ההעפלה מקוממת את דעת הקהל
בעולם נגד הממשלה. טרור הדמים מלכד
את דעת הקהל עם הממשלה.
הטרור מכשיל את ההעפלה גם כפועל
ממש. פיצוץ הצירות הבריטית ברומא
הקים מחסום חדש על דרך היסורים של
המעפיל היהודי.
טרור הדמים מוכרח, לפי הגיונו

הפנימי, לגאות יותר ויותר, להשליך
מעליו כל רסן, להביא לידי אפיסת כוחות
ותבוסה, להתקוממות פנימית ולמלחמת
אחים. הוא נהפך ליצוף עיוור, לגולם
העושה שמות בלי כל שיקול, מאותו
מרתף שכלי ונפשי, בו שרויים הפור-
שים ומנהיגיהם, אי-אפשר כלל להגיע
לראיה רחוקה ומקיפה. אך גם בתוך
הראיה הצרה שלהם לא השיקול המדיני
הוא הקובע. הפורשים מפולגים, מתחרים,
ולעתים קרובות מבצעים מעשי טרור
רק מטעמי התחרות ופרסטיז'ה.

הצורך לתוך התהום

האין הם רואים את ההידרדרות
לתהום? אולי הם אינם יודעים מהו
הישוב. הם לא עמלו עליו. אין להם
בל שרשים בשדה היצירה, הם מסוגלים
להתנחם בגירסה מתרבת ומבהילה
בשטחיותה: „על חרבות הישוב הזה
יקום ישוב חדש, חפשי.“ מי שלא שפך

הספרייה הלאומית
S 0= 2004 A 7428

שרת, משה,
ההעפלה - חיים, הטרור

C.1

2386790-10

Z2G

תבונה מדינית על הכאב והלהט הגפשי
— כל אלה אינם מהקלות. אין תלונות
אלו מקובלות על הכל בשעת פורענות,
אבל דוקא אז הן הכרחיות.

תכונות אלו הן מנת חלקה של
מפלגת פועלי אי. אבל אין היא שומרת
אותן לעצמה. היא מובנה "להלאים" את
התכונות האלה להנהילן לצבור כולו.

מפלגתנו אינה מונפעת מהחלהבות
קלושה. היא הרדה על דמותנו בעולם, על
התווי החברתי הפנימי שלנו, על חינוך
הנוער, על מכשיר הגאולה הלאומית —
אחדות הישוב ואחדות התנועה הציונית,
על מרות של נבחרים בתוכנו ולא של
פורקי-עול.

על המפלגה לקיים בשלב חמור זה
את כל כוחה להשלטת האחדות והתבונה
המדינית, אך גם לתגבורת בעליה, בהת-
ישובות, בפעילות מדינית, בצבירת הכוח.
והיא מושיטה יד ל"אחדות לחזמת" של
הכלל כולו נגד יצרים אפלים בפנים ונגד
צורדי-חזק כאחד.

